

Hertil kan bemærkes, at bestemmelsen ikke bemyndiger ministerrådet til – uden traktatændring – at indføre flertalsafgørelser om indirekte skatter i et ikke nærmere bestemt omfang. Omfanget er afgrænset dels positivt i artikel 93, stk. 2, første led, og dels negativt i artikel 93, stk. 3.

Der henvises endvidere til besvarelse af spørgsmål nr. S 514 af 16. november 2000.

Spm. nr. S 448

Til udenrigsministeren (13/11 2000) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan udenrigsministeren bekræfte, at det franske forslag om ændring af Amsterdamtraktatens artikel 137, stk. 1, (ny litra j og k) indebærer en udvidelse af traktatens anvendelsesområde, for så vidt angår udvikling og forbedring af den sociale beskyttelse og bekæmpelse af social udstødelse?«

Begrundelse

Der vil være tale om en udvidelse i forhold til det hidtidige anvendelsesområde (arbejdstageres sociale sikring og sociale beskyttelse). Det drejer sig formentlig om spørgsmål vedrørende tvangsaktivering, udstødte gruppers sociale forhold m.v.

Formulering af artikel 137, stk. 2, tyder endvidere på, at der på dette område vil kunne vedtages maksimumsbestemmelser, idet reglen om minimumsforskrifter kun gælder for de i litra a-i nævnte områder.

Svar (4/12 2000)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jf. den nuværende art. 137, stk. 2 sidste afsnit kan Rådet vedtage foranstaltninger til fremme af samarbejdet mellem medlemslandene, gennem initiativer, der tager sigte på at opnå større viden, udvikle udvekslingen af information og gode erfaringer, fremme nytænkning og vurdere erfaringer, med det formål at bekæmpe *social udstødelse*. Fsva. sidstnævnte er der følgelig ikke tale om nogen ny tilføjelse.

Det foreslås – jf. CONFER 4795 af 9. november 2000 – at der i samme bestemmelse skabes

mulighed for fremme af samarbejdet mellem medlemsstater fsva. »*udvikling og forbedring af social beskyttelse*«. Det præciseres, at denne bestemmelse ikke indebærer harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.

Forslaget ligger i direkte forlængelse af Det Europæiske Råds møde i Lissabon i marts, hvor man besluttede at styrke den åbne koordinationsmetode, hvorefter samarbejde vedrørende social beskyttelse primært bygger på erfaringsudveksling og samarbejde mellem medlemslandene.

Det bemærkes, at tilføjelsen ikke rejser spørgsmål om overdragelse af nye kompetencer.

Spm. nr. S 449

Til udenrigsministeren (13/11 2000) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan udenrigsministeren oplyse rækkevidden af ordene »de grundlæggende principper« og »i væsentligt omfang« i det franske forslag om ny formulering af Amsterdamtraktatens artikel 137 – eller vil det være sådan, at denne afgrænsning senere kan fastlægges af EF-Domstolen, således at EF-Domstolen vil kunne afgøre, i hvilket omfang medlemsstaterne selv kan fastlægge de grundlæggende principper i landenes sociallovgivning?«

Svar (4/12 2000)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Det nuværende stk. 5 i TEF art. 137 har til formål at afgrænse bestemmelsens rækkevidde. Således fastslås det, at »Bestemmelser, som vedtages i henhold til denne artikel, er ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger, når de er forenelige med denne traktat«.

Formandskabet foreslår, at denne afgrænsning – som i formandskabets forslag foretages i et stk. 4 – udbygges, således at bestemmelser, som vedtages i henhold til artiklen, ikke må anfægte medlemsstaternes mulighed for at fastlægge de grundlæggende principper i deres sociale sikringsordninger og ikke i væsentligt omfang må berøre den økonomiske balance i disse ordninger.